

[Lis Starcke]

statsgaranterede lån i stedet for at gå over til statslån.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg beklager, at jeg i første omgang glemte at kommentere fru Gerda Møllers bemærkninger om stopprøverne.

Så vidt jeg er orienteret, behandles dette problem af to af de faglige landsudvalg, og jeg mener også at vide, at min forgænger har givet uddannelsesudvalget tilsagn om at få en orientering, når disse overvejelser er afsluttet; dette løfte vil jeg selvfølgelig stå ved.

Fru Gerda Møller antydede, at mine bemærkninger om de 16-17-årige og højskoleordningen afslørede en uenighed imellem regeringspartierne. Dertil vil jeg sige, at der ikke er tale om uenighed mellem regeringspartierne i disse spørgsmål. Når højskoleordningen bliver henvist til behandling i et udvalg, er det ud fra et rimelighedshensyn over for de skoleformer, der er berørt af den. Hvad angår ungdomsydelserne til de 16-17-årige, er der simpelt hen tale om et spørgsmål, der rummer en række praktiske problemer, som skal overvejes socialministeriet og undervisningsministeriet imellem.

Fru Mimi Jakobsen bebrejdede mig, at jeg ikke havde svaret på spørgsmålet om den svenske ordning, og det beklager jeg. Jeg skal indrømme, at jeg ikke kender meget til den svenske ordning, men i anledning af de bemærkninger, fru Mimi Jakobsen kom med, vil jeg se på, hvad den indebærer.

Hr. Ole Vig Jensen stillede spørgsmål om rentesikringsordningen. Dertil kan jeg kun svare, at dette mig bekendt ikke har været overvejet, men med mit kendskab til hr. Ole Vig Jensen er jeg ikke i tvivl om, at det spørgsmål nok vil dukke op under udvalgsarbejdet, og så må vi jo se nærmere på det. Jeg har ligeledes noteret mig bemærkningerne omkring Nationalbanken.

Hvad angår spørgsmålet om hjemmeboende og udeboende, forstod jeg nu, at de udeboende ikke fik for meget, men at de hjemmeboende måske fik for lidt. Det, vi har talt om, er forskellen i vilkår for de ude- og hjemmeboende, og jeg synes ikke, man kan sige, den forskel er favorabel for den ene gruppe, for den er efter min vurdering ikke større, end at den kan dække forskellen i de udgifter, der er mellem at være hjemmeboen-

de og udeboende, og det må være det, man skal tilsigte med en sådan forskel.

(Kort bemærkning).

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Undervisningsministeren kom ikke ind på mine ræsonnementer, og det vil jeg tage som en bekræftelse af, at undervisningsministeren er enig med mig i, at man ikke kan betragte Statens Uddannelsesstøtte så isoleret, som man prøver at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om børns og unges arbejde inden for landbruget [af Ernst Schmidt (FP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 57. Fremsat 15/12 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Auken):

Muligheden for fastsættelse af lavere aldersgrænser inden for landbruget for arbejdsgivernes unge i arbejdsmiljøloven er en imødekommen af de særlige forhold i landbruget, og reglen må betragtes som en særegen undtagelse, begrundet i hensynet til de små familiebrug, hvor det kan være af væsentlig økonomisk betydning, at egne børn deltager i driften, samtidig med at det må forventes, at forældrene tager særligt hensyn til børnene, der må antages at være kendt med forholdene.

[Arbejdsministeren]

På denne baggrund kan det ikke være rimeligt som foreslået af fremskridtspartiet at udvide området til at gælde også samarbejde og maskinfællesskab med fremmede landbrug. Jeg har fået oplyst fra leverandørinspektionen for landbrug under direktoratet for arbejdstilsynet, at maskinfællesskab inden for landbrug i øvrigt ikke har noget stort omfang.

Men ud over disse reale grunde kunne man anføre, at det ville være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt lovteknisk at udforme en sådan regel, der ville give anledning til megen fortolkningstvivl med hensyn til administrationen og tilsyn med overholdelsen.

Endelig skal jeg påpege, at fremskridtspartiets udtalelse i bemærkningerne til forslaget om, at en samlevers børn ikke lovligt ville kunne hjælpe landmanden som egne børn, efter vores opfattelse ikke er korrekt. Såvel stedbørn som samlevers børn ville blive betragtet som arbejdsgiverens børn i henseende til arbejdsmiljøloven. Det afgørende er, at de er børn i den samme husholdning.

Jeg kan altså på denne baggrund ikke medvirke til fremskridtspartiets forslag.

Taanquist (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi helst så, at børn og unge slet ikke fik lov til at arbejde med tekniske anlæg, maskiner, hjælpemidler, stoffer og materialer, der kan frembyde en fare for dem. Men vi må indrømme, at det specielt i landbruget er så almindeligt, at også børnene deltager i det daglige arbejde, at vi ikke vil finde det rigtigt at forbyde det, så længe det drejer sig om børn og unge, der tilhører arbejdsgiverens husstand. Det skyldes både, at disse børn ved den daglige omgang med sådanne maskiner og materialer osv. har lært at erkende den fare, der er forbundet hermed, og at der, så længe det foregår under forældrenes opsyn og ansvar, vil være den mindst mulige risiko for, at der sker ulykker.

Vi kan ikke som forslagsstillerne anerkende, at den nedgang, der har været i antallet af omkomne traktorførere under 16 år, som er nævnt i bemærkningerne, er et udtryk for, at det er mindre farligt for børn og unge at deltage i arbejdet i landbruget i dag, end det var tidligere.

Jeg gør opmærksom på, at bestemmelserne også gælder stoffer og materialer, og at der måske netop heri er kommet nye faremomenter til i de senere år.

Vi må derfor afvise forslaget om at udvide bestemmelserne til at gælde andre børn og unge end dem, de nu omfatter, ikke mindst fordi forslaget er så løst udformet, at det vil være umuligt at trække en grænse. Blot det, at man har et samarbejde med en anden person, skulle give mulighed for, at også vedkommendes børn deltager i det farlige arbejde; det ville nok oven i købet være farligere for dem end for landmandens egne børn. Vi må derfor afvise forslaget.

Nymann (FP):

Jeg synes ikke, de to foregående talere modtog vores forslag særlig venligt, og det er jeg ked af, for det er jo faktisk et uhyre lille område, som ikke kan danne præcedens for andre områder.

Inden for landbruget er der de senere år sket en voldsom specialisering og navnlig mekanisering, og det har gjort, at det sæsonprægede arbejde bliver mere og mere udbygget, så det er i bestemte sæsoner, man har brug for hjælp. Da hjælp i dagens Danmark, selv om det måske lyder utroligt, ofte er svær at få, er der vel ikke noget nærmere, end at landmanden først og fremmest tyr til sine egne børn og næst efter det får hjælp af naboens og andre på ejendommen boende børn. Det er det, jeg synes miljøloven begrænser på en sådan måde, at det er lige ved at være besværligt.

Det helt store problem mener vi opstår, når der er maskinfællesskab, og når der er nabofællesskab. Når man i de travle sæsoner kører med flere maskiner, må den, der kører på den ene side af skellet, ikke køre på den anden side af skellet og omvendt. Det er muligt, at den, der er dygtig til det ene, faktisk ikke duer til det andet, og måske har den, der bor på den ene side af skellet, overhovedet ikke nogen, der kan være med, og på den måde komplicerer de gældende regler hele arbejdsgangen på de mindre landbrug overmåde mærkbart.

Derfor synes vi, det er både forkert og urimeligt, at socialdemokratiet ikke vil være med til at gennemføre denne lille bitte æn-

[Nymann]

dring, som ville hjælpe landbruget ganske voldsomt.

Det helt store problem opstår derved, at der skelnes skarpt imellem landmandens egen familie og andre på ejendommen værende børn. Det kan være hans samlevers børn, eller det kan være naboens børn eller andre. De er afskåret fra at hjælpe til, fordi der i loven nøje står, at det kun er landmandens egne børn, der har disse rettigheder. Derfor er det somme tider svært at få det til at gå op. Måske er landmandens egne børn lidt mere mindreårige end naboens eller måske hans samleverskes, og derfor kan det tit være en ganske svær ting at ordne.

Faktisk er det sådan, at loven i dens nuværende udførelse gør næsten alle landboere til lovbrugere, når de lever i et mindre samfund og skal have hjælp på en eller anden måde. En lov, der ligefrem provokerer lovbrugere i en hel erhvervsklasse, er en dårlig lov, og en sådan lov bør ændres til fordel for erhvervets udøvere.

Derfor vil jeg endnu en gang bede arbejdsministeren om at overveje denne lille lovændring. Det eneste, der mangler, er velvilje, og jeg beklager uhyre, at arbejdsministeren ikke besidder denne velvilje.

Bolvig (RV):

Det er ikke så tit, det radikale venstre er ret sympatisk stemt over for forslag fra fremskridtspartiet, men det hænder altså. Partiet peger i sit beslutningsforslag på et reelt problem, nemlig børns adgang til at betjene maskiner hos naboen. Arbejdsmiljølovens bestemmelser er fornuftige, men de indeholder altså dispensationsmuligheder for børn af ejers husstand for arbejde på egen jord. Dispensationen blev meddelt, fordi alle ved, at børn på landet deltager i den daglige drift, herunder arbejde med tunge køretøjer. Det er nok et fornuftigt og realistisk princip at undgå at lave love, som generelt vil blive overtrådt.

Ud fra den opfattelse kan vi støtte, at man i udvalget positivt overvejer at udvide dispensationerne til at omhandle de forhold, som omtales i det foreliggende forslag. Men jeg erkender dog de af arbejdsministeren fremførte betænkeligheder med hensyn til kontrol.

Holm (V):

Med arbejdsmiljølovens gennemførelse skete der en samling og modernisering af de gældende love vedrørende sikkerhed på arbejdspladserne. Udviklingen inden for de tekniske installationer og maskiner, man anvender inden for landbruget, lader ikke noget tilbage i forhold til andre erhverv, og det gælder også, når vi ser på faremomenterne, men desværre er man ikke altid selv i stand til at erkende disse faremomenter,

Det har derfor været naturligt at tage landbruget med ind under den generelle lovgivning, men det er lige så klart, at en forudsætning for venstres medvirken i forliget om arbejdsmiljøloven er de bestemmelser, der er gældende for landbofamiliernes egne unge. Efter disse regler kan børn ned til 10 år under opsyn af en af forældrene udføre bestemte arbejdsopgaver med maskiner.

Jeg vil understrege, at vi før har set, at en lovgivning på et nyt område kan virke lovlign stram, og at det derfor senere kan vise sig fornuftigt at lempe på bestemmelserne.

Fra venstres side er vi enige i, at der kan være problemer forbundet med den snævre personkreds, der er omfattet af de lempelige bestemmelser.

Jeg forstår, at fremskridtspartiet ønsker at lempe, men har haft svært ved at definere denne gruppe; i hvert fald har fremskridtspartiet valgt at anvende beslutningsforslagsformen. Når jeg trækker dette frem, er det, fordi fremskridtspartiet før har gjort bemærkninger til partier, der har anvendt denne form, når det ikke har drejet sig om principielle spørgsmål. Jeg kan kun opfatte dette sådan, at man i fremskridtspartiet ikke har haft den juridiske ekspertise til rådighed, der skal til for at drage en administrativ, juridisk sondring, når det gælder børn, der ikke tilhører husstanden.

Jeg er positiv over for problemstillingen, men må understrege, at dels er der tale om forligsstof, dels giver det foreliggende forslag ikke tilstrækkeligt grundlag for at afgøre, hvilken anden afgrænsning der kan anvendes, og jeg kan derfor ikke på dette grundlag tiltræde forslaget.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det konservative folkeparti ser med en vis sympati på dette forslag fra fremskridtsparti-

[Grethe Fenger Møller]

et. Vi kan godt se, at der kan opstå visse problemer i forbindelse med arbejdsmiljøloven for landbruget. Her spiller samarbejde og gensidig hjælp mellem naboer en stor rolle, for uden det kunne spidsbelastninger ved såning og høst og i andre situationer ikke klares. Vi må se at få belyst problemets omfang, men efter min mening egner dette sig bedst til udvalgsarbejde. Her mener jeg også det er nødvendigt at få fastslået de sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med unges medvirken i landbrugsdriften.

Vi er altså fra konservativ side parat til et sagligt udvalgsarbejde om disse problemer.

Melchior (CD):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig fru Grethe Fenger Møllers ord her. Jeg har ikke meget forstand på de dele; umiddelbart synes vi, at der er sympatiske intentioner i forslaget. Lov skal jo være så elastiske, at flest muligt rimelige menneskelige forekomster kan finde plads inden for lovens rammer, og lovens primære formål skal være at hindre misbrug. Jeg synes, at forslaget er tilstrækkelig løst i sin udformning til, at man ikke kan være sikker på, at misbrug ikke vil kunne forekomme, hvis man bare tog det, der står, til efterretning.

Vi vil lytte og spørge os opmærksomt frem i udvalget og derefter tage vor endelige stilling.

Ole Henriksen (SF):

I bemærkningerne til forslaget står der, at der har været et glædeligt fald i antallet af traktorulykker fra 1968 til 1977, hvor børn har været førere. Vi er enige i, at man kan få sikkerhedsudstyr på bl. a. traktorer, som gør, at børn og unge ikke kommer i klemme, er det udmærket. Men vi vil nu gerne tilskrive den nye arbejdsmiljølov noget af dette fald i ulykkesprocenten, forstået sådan, at den altså også har haft den positive virkning, at der ikke sker så mange ulykker mere; det var jo hensigten med den. Derfor vil vi, til trods for de betænkeligheder, vi havde ved arbejdsmiljøloven i sin tid, hvor der faktisk skete en lempelse for børns og unges arbejde i landbruget, i hvert fald fortsat leve med denne lovgivning, når vi ser sådanne resultater, som forslagsstillerne selv omtaler i bemærkningerne. Vi føler altså ingen anledning til at gå

ind i nogen positiv debat om at få ændret disse regler, men vil gerne være med til at følge udviklingen, om der sker en stigning i antallet af traktorulykker, hvor børn er fører, eller om den gældende lov er uheldigt formuleret.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan ej heller støtte forslaget. Jeg må sige, at fremskridtspartiet har en evne til at vælge de rigtige tidspunkter at komme med deres forslag på. Det er i starten af det internationale børneår, vi får et forslag som dette, det strider totalt mod FNs børnerettighedserklæring fra 20. november 1959. Og man kan stille spørgsmålet: mener man virkelig, at det er børn, der skal klare problemerne for landbruget, arbejde på maskinstation og køre ud og sprøjte gift på markerne? Er det det, man vil? Når fremskridtspartiet rejser denne debat om børns muligheder for at arbejde i landbruget, opfatter vi det egentlig modsat. Så må det være et spørgsmål, om ikke vi har været for lemfældige, dengang vi skabte mulighed for, at egne børn kunne arbejde i landbruget.

Det er muligt, at vi skal skærpe loven, og jeg vil da i udvalget prøve at finde ud af, om det er nødvendigt at skærpe den, for er det virkelig sådan, at de på den ene side af skellet har børn, der kan arbejde, medens de på den anden side ikke har det, kan det være uretfærdigt, men så må uretfærdigheden fjernes ved, at man lukker af for, at børn arbejder med. Vi kan altså ikke gå med til dette.

Jeg synes også, jeg vil understrege det, som allerede er sagt, at det lille fald, der har været i arbejdsulykkerne inden for landbruget, ikke er bevis for, at arbejdet ikke er farligt. Det er rigtigt, at der var 446 arbejdsulykker i landbruget i 1977, 13 med dødelig udgang, og det er en kendsgerning, at 1/3 af ulykkerne sker ved, at man bliver fanget af eller klemt i maskindele. Det er klart, at der på mange områder inden for landbruget er farlige maskiner og farligt arbejde, og derfor er det mere et spørgsmål om at skærpe bestemmelserne end om at lempe dem.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, men vi vil benytte lejligheden til i udvalget at rejse spørgsmålet, om man skulle skærpe bestemmelserne i arbejdsmiljøloven, og derfor vil

[Jørgen Jensen]

jeg egentlig takke fremskridtspartiet for, at det kommer med dette forslag.

Honoré (KrF):

Fremskridtspartiet har med dette forslag gjort opmærksom på nogle problemer, som har meldt sig for en hel del landmænd, og som nok fortjener, at folketinget ser nærmere på dem.

Beslutningsforslaget er imidlertid ret løst udformet og rejser helt uundgåeligt spørgsmålet om de nødvendige afgrænsninger. Jeg er sikker på, at fremskridtspartiet heller ikke ønsker, at der skal åbnes mulighed for et misbrug af børnene som arbejdskraft.

Kristeligt folkeparti vil derfor med åbent sind se på de problemer, dette forslag rejser, når det bliver behandlet i udvalget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelse af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Vi mener ikke, at man alene skal se problemet ud fra et erhvervsmæssigt synspunkt, men at man også skal se det ud fra et arbejdsmiljømæssigt synspunkt, og ud fra et synspunkt om ligestilling kan man rejse spørgsmålet, om det er rimeligt, at arbejdsgiverens egne børn kan få lov til at arbejde med noget, som andre i henhold til loven ikke har lov til at arbejde med.

Jeg skal derfor meddele, at retsforbundet ikke kan medvirke til forslagens gennemførelse.

Kurt Hansen (VS):

VS har på flere forskellige leder og kårter kritiseret arbejdsmiljøloven og påpeget dens mangler. En af årsagerne til, at vi stemte imod arbejdsmiljøloven, dengang den var til afstemning her i folketingssalen, var, at man nu åbnede adgang til, at unge under 18 år kunne deltage i skifteholdsarbejde og i overarbejde. Vi var meget utilfredse med, at man lavede en sådan lempelse, som alene er til gavn for arbejdsgiverne.

Vi kan se, at der i forhold til de tidligere arbejderbeskyttelseslove på lige netop det felt, som vi behandler her, er lavet noget, der set ud fra vores synspunkt må betegnes som en forbedring, men det viser sig, at forbedringen ikke er tilstrækkelig.

Jeg er meget enig i de bemærkninger, som hr. Flygaard kom med, og som jeg tolkede derhen, om ikke vi skulle se at få sat en fast grænse, f. eks. 16 år, for alle børn, uanset om det var en søn eller datter af dem, der havde en gård. Det vil VS meget gerne være med til. Det er den vej, vi skal gå.

Vi kan overhovedet ikke se, at der er nogen som helst rimelig begrundelse for, at man i landbruget skal have en meget billig arbejdskraft til at udføre nogle arbejdsopgaver, som det kan være særdeles risikabelt at beskæftige sig med, ikke mindst for børn og unge mennesker i 14–15 års alderen, og det er jo reelt dem, fremskridtspartiet vil forsøge at få draget ind i arbejdet med nogle maskiner, der kan være særdeles farlige at betjene.

Ernst Schmidt (FP):

Det har glædet mig, at så mange har været positive over for dette forslag. Jeg tror, at når nogle har været mere eller mindre negative, skyldes det, at de ikke er helt inde i de faktiske forhold, der ligger til grund for forslaget.

Jeg er meget forbavset over, at man fra de sider, der ellers går ind for det kollektive på mange forskellige områder, næsten er mest negativ over for forslaget.

Et fællesskab landmændene imellem navnlig ved de mindre landbrug kan sammenlignes med et kollektiv på et ganske bestemt område. Det, forslaget tilgodeser, er, at dér, hvor man har et samarbejde, et fællesskab, gælder der også fælles regler.

Jeg er klar over, at det er meget vanskeligt stof lovgivningsmæssigt, hvad ministeren også var inde på. Der blev fra venstres side anket over, at det ikke var fremsat som et specielt lovforslag. Jeg kan sige, at jeg sad oppe hos sekretæren for arbejdsmarkedsudvalget, og det var ikke muligt i løbet af en eftermiddag at finde ud af, hvordan man skulle formulere et lovforslag desangående. Derfor er det udformet som et beslutningsforslag, der lægger op til regeringen, hvori også venstre er med, at finde ud af, hvordan man udformer et lovforslag på dette område.

Jeg vil sige med hensyn til sikkerheden på området – jeg er selv praktisk landmand – at alle, der er beskæftiget inden for det erhverv, er interesseret i sikkerhed. Jeg kan også oplyse over for de mennesker, der tror, at forsla-

[Ernst Schmidt]

get er fremsat for at udnytte billig arbejdskraft, at det på ingen måde er tilfældet. Det drejer sig simpelt hen om, at dér, hvor der er et fællesskab naboer imellem, hvor man hjælper hinanden på den ene eller anden måde, skal forældrene have lov til at bestemme over deres børn, og de skal have fælles regler.

Der er andre ting, der kan indgå i dette, og jeg håber, at det udvalgsarbejde, hvori jeg har fået lov til at deltage, kan overbevise en hel del om, at det er relevant med et sådant forslag. Jeg kan også oplyse, at inden for landboorganisationerne, blandt de praktiske landmænd, ønsker man ikke at være lovbrydere i det omfang, som man simpelt hen er nødt til at være det i dag.

Jeg siger tak for den behandling, forslaget har fået. I særdeleshed siger jeg tak til dem, der har været positive.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af udbyttedelingsloven [af Glistrup (FP) m. fl.]
(Løvforslag nr. L 120. Fremsat 10/1 79).

Løvforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Auken):

Løvforslaget er jo identisk med det fremskridtspartiforslag, der blev fremsat i 1976, og jeg skal ikke føje nyt til den argumentation, som den daværende arbejdsminister, hr.

Erling Dinesen, gjorde gældende i forbindelse med debatten, og som også nøje lagde sig op ad, hvad den tidligere venstrearbejdsminister i 1974 i anledning af et spørgsmål her i folketinget havde sagt. Vi kan ikke tilslutte os lovforslaget.

Indtil en almindelig nyordning om de ansattes medejendomsret gennemføres, ser regeringen ikke, at der er grund til at ophæve udbyttedelingsloven og dermed sætte en stopper for udbyttedelingsnævnets virksomhed, navnlig den vejledende virksomhed over for virksomhederne, hvilket ville være følgen af en ophævelse af loven.

Der har også i de sidste 3 år vist sig at være interesse for etableringen af frivillige udbyttedelingsordninger og oprettelse af sociale fonds. Det forekommer mig derfor, alt taget i betragtning, nyttigt, at staten fortsat kan imødekomme behovet for bistand til virksomheder og lønmodtagere, der ønsker at gå ind på sådanne ordninger.

Jeg kan derudover give den oplysning, at der ikke er en selvstændig konto for udbyttedelingsnævnets vedkommende. Honorarerne til nævnets medlemmer er afskaffet, og sekretariatsfunktionen varetages af arbejdsministeriet som led i vores almindelige aktiviteter.

Kaj Poulsen (S):

Et forslag som dette, der efterhånden kendetegner fremskridtspartiets arbejdsfacon her i tinget, kan vi ikke gå ind for, alene med den begrundelse, arbejdsministeren har givet.

Det virker, som om partiet efterhånden er udtømt for nye reaktionære tanker og ideer, og derfor skal man nu, næsten præcis 3 år efter at dette forslag sidst blev afvist her i tinget, til at behandle det igen. Forslaget er jo fuldstændig identisk med det tidligere forslag, der er kun ændret i bemærkningerne, hvor man har indflettet hr. Glistrups ordførertale fra 1976.

Selv om vi i socialdemokratiet i almindelighed finder, at genbrug er en god idé, synes vi, at fremskridtspartiets arkivskuffestøvskrabe burde have forskånet folketinget for dette forslag. Dermed kan jeg afvise det.

Holm (V):

Jeg skal på vegne af hr. Johan Philipsen redegøre for venstres synspunkter, og de går